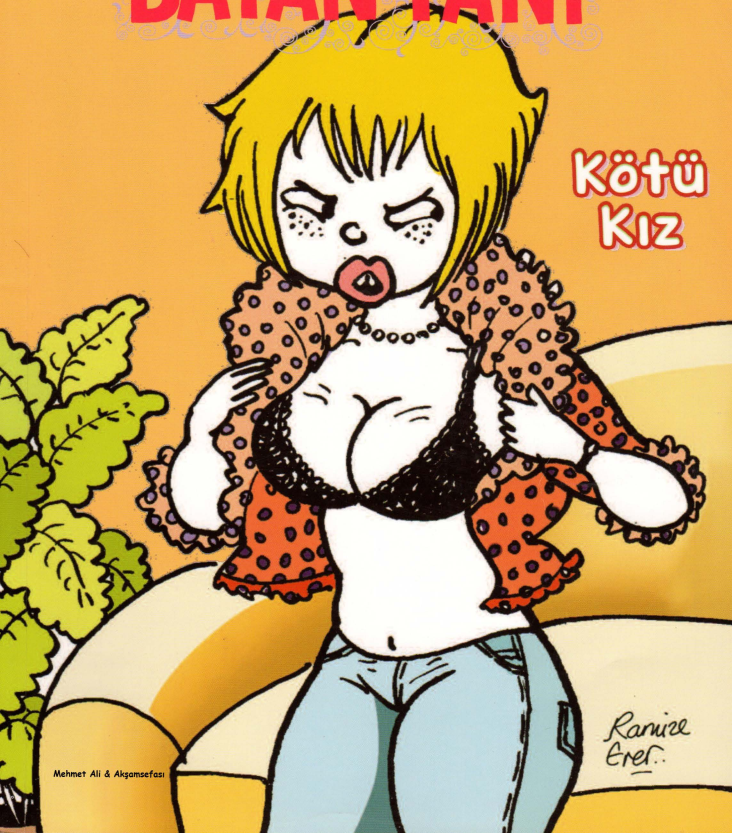
Harakiri

2024-02-70 TL.
134-139
Cilt 23

BAYAN YANI

Mehmet Ali & Akşamsefası

Harakiri

BAYAN YANI 134
TEMMUZ 2023 / 07 - 20 TL
K.K.T.C. 24 TL
YAŞASIN MAYOLAR, BİKİNİLER, ÇATLAKLAR, SELÜLİTLER !..
KAHROLSUN BADİ ŞEYMİNGLER!..
KURU DÖTLER DE YAŞASIN!..

BAYAN YANI 135
AĞUSTOS 2023 / 08 - 20 TL K.K.T.C. 24 TL
DİREN BABANNE ARKANDA YIM!..
AYNEN IMH!

BAYAN YANI 136
HÜDAPAR yine karma eğitimi hedef aldı: "Karma eğitimin devam ettiği okullarda gençler birbirini taciz edebilirler."
EYLÜL 2023 / 09 - 25 TL. K.K.T.C. 30 TL

BAYAN YANI 137
Kadın ve çocuklarla ilgili akıl almaz fetvalar, Gezi Parkı tutukluları cezalarının Yargıtay tarafından onaylanması, tecavüzcülerin aklanması, Altın Portakal Film Festivali'nin iptali, Kadın milli voleybol takımımız hakkındaki zırvalar, zamlar, dudak uçuklatan fiyatlar karşısında yaşadığımız
AKIL TUTULMASINA KARŞI YAŞASIN KADIN TUTULMASI!..

BAYAN YANI 138
10 GÜNDE 5 İNTİHAR. KURTLU YEMEKLER. 2 ASANSÖR KAZASI...
#Barınamıyoruz
KASIM 2023 / 11 - 25 TL. K.K.T.C. 30 TL
NE OLACAN OKUL BİTİNCE?..
ZEHİRLENMEZ, ASANSÖR KAZASINA UĞRAMAZ, İNTİHAR ETMEZSEM SURVİVOR BİRİNCİSİ...
YURT

BAYAN YANI

134

TEMMUZ 2023 / 07 - 20 TL
K.K.T.C: 24 TL.

YAŞASIN MAYOLAR, BİKİNİLER, ÇATLAKLAR, SELÜLİTLER !..

KAHROL-SUN BADİ ŞEYMİNG-LER!..

KURU DÖTLER DE YAŞA-SIN!..

ISSN 2146-1384

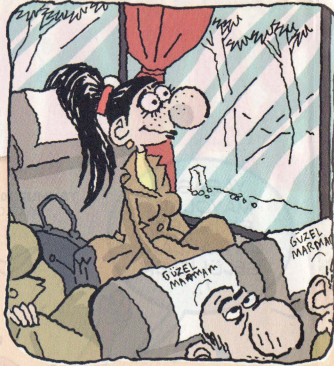

Mehmet Ali & Akşamsefası

İPEK + Betül

SIDIKA

TATİLCİ

- Sıdıka kız, benim çanta tamam di mi? Çamaşır, şort, tişörtler felan... Temiz çorap?

- Hıı... Tamam abi... Her şeyden birer çift koydum, Nuh tufanı gibi... Samim tatile çıkıyo, kıyı şeridinde alarm! Aslında enteresan, yerli turiste pek sıcak bakmıyo işletmeler. Nası becerdiysen? Rus oligark felansın da bizden mi gizliyosun acaba? Gerçi onların yatları oluyo, daha zenginleri de uzaya çıkıp Titanik'e filan iniyo. Burda tatil için geriye ecnebi ülkelerin Samimleri kalıyo. Ama tabii onların ceplerinde dolar ve /veya yuro var...

- Çok konuşuyosun be yavrum. Kotlar ütülenip yırtıldı mı bakiim?

- Hıı tebi! Kotlarını ütüledim, sonra da erotik yerlerinden yırttım... Böölece protest bi havan olucak... O kotu üstünde görenler "Kotunu yırtmış, yerleşik değerlere baş kaldırmış çocuk" diycekler... Kız kardeşine buyruk verip yıkayıp ütülettikten sonra yırttırdığını kimse bilmiycek... Ataerkil protest... Altı yırtık kaval, üstü Şişhane'nin cahiliye devri...

- Asıl şimdi ben senin ağzını yırtıcam o olucak ... Cadaloz! Yapmazsan yapma, ben de anneme yırttırırım kotlarımı... Biz sana iyilik olsun diye söölüyoruz... Azcık elin iş tutsun, dikiş yırtış felan... Ertesi gün kocanın kotunu da yırtıcan... Zaman bööle...

- Aaa, yaa... Tebi... Kocamın kotunu yırtarım... Sonra eğer kelse saçını felan da dikerim... Ne de olsa bu konuda çok ilerledik. Bütün Ortadoğu saçlarını bizden dikiniyo. Etrafta göre göre ben de kaptım bir şeyler. Elceğiziyle kocasının kotunu yırtıp saçını diken, akşama mastırşeflerden öğrendiği sunumlu yemekler pişirip yol gözleyen kızlar var artık... Türkiye değişiyor... İkinci yüzyıl... Heyo... Ho hoo... Ama ben hâla abime tatil valizi hazırlayan ve asla kendisi tatile çıkamıyacak bir kızım!

- E, gel götüreyim seni de...

- Hii... Aman Allahım... Herif daha tatile çıkmadan virüs felan kapmış... Sayıklıyo musun sen abi, demincek ne dediğini duydun mu? Sen? Beni?Tatile?..

- Mayo felan al yanına... Yoksa da gittiğimiz yerden alırız... Şööle, hem sen de dinlenmiş olursun... Hakkın be bebeğim, neticede sen de genç bir kızsın.

- Yok ben mayo felan almıyım, gidip evi karantinaya aldırtalım... Hastalık etrafa sıçramasın... Burası muhafazakar bi mahalle... Kesin virüs var. Corona bitti diyolar ama ülkede yetmiş iki milletten karma nüfus var, herhangi bir şey olabilir. Kızamık diildir, onu geçirdik, ebola, ebola mikrobu olabilir.

- Amaan, ebola beri gele... Noolucak kırk yılın başı bi tanecik kız kardeşimi tatile götürmüşüm...

- Kız abi, açık konuş... Sen kendine zekâ mı diktirttin... Hayır, demin "ebola" konulu bir laf espirisi bile yaptın... Sonra, beni tatile götürmek istiyosun... Kesin hastasın sen... Bakıyım ateşine... Lan gündüz vakti sahte votka mı içtin yoksa... Hoh de bakiyim...

> “Elceğiziyle kocasının kotunu yırtıp saçını diken, akşama mastırşeflerden öğrendiği sunumlu yemekler pişirip yol gözleyen kızlar var artık... Türkiye değişiyor... İkinci yüzyıl... Heyo... Ho hoo...”

- Hoh... Hadi be kızım... Hoh...

- Üstüme iyilik sağlık... dişini de fırçalamış herif... İmdat, evde abim kılığında birisi var... Tiktok şakası... Klon... Yapay zekâ... Diipfeyk... İnsansı robot... Black Mirror... Uzaylılar... Ya da klasik yaklaşımla, iyi saatte olsunlar, üç harfliler, biriler, bir şeyler... Özetle sen Samim Saka olamazsın!

* * *

- Salak Samim! Sana aniden sööleme kıza dedik... Oynattı işte... Odasına kitledi kendini... Salak... Salaak... Hep senin yüzünden...

- Niye ben salak oluyorum anne ya? Ne dediyseniz onu yaptık... Hem Sıdıka "tatile götürcem" dedim diye oynatmadı ki... Dişlerimi fırçaladım, espiri yaptım felan diye oldu...

- Sus eşek kafalı... Kabiliyetsiz, kızın kısmetine de mâni oldun... Takoz! Babası kılıklı takoz... Gitti kısmet...

- Hay zıçıyım ööle kısmete... Erkek tarafının anası "kızı mayoyla görcez, bi sakatlığı olmasın" dedi diye, plan kuruluyo, kız mayo alınıp Burhaniye'ye plaja götürülüyo... Madem ööle sen hamamda bi randevu ayarlasaydın...

- Yer mi senin kız kardeşin, cin gibi... "Mal mı satıyosunuz, ben at mıyım, dişlerime de bakıcaklar mı, bööle gerzeklik olur mu" diye bi sürü kavga çıkarırdı... Ne güzel arıcıydı adam... 725 tane kovanı varmış... Sıdıkağğ... Yavrum, çık dışarı hadi ama...

- Dur bi de ben deniyim... Sıdıka... Ya kızım, hakkat beraber gitçektik tatile... Annemler bi saat sonraki Burhaniye otobüsüylen gelicekti... Sinop'taki Şetaret Hala felan... Görücü... Ben de alet olmuş gibi oldum ama, senin saadetin için... Hem bak herif arıcıymış... 725 kovanı var... Ailemizi bala boğar... Ebala... Hoho... Yine espiri yaptım duydun mu? Sen dışarı çık, ben sana daha çok yapıcam bu espirilerden... Söz bak, Burhaniye'ye gitmiycaz... Görücü felan yok... Direkt Bodrum...

- Sus! Ebolasıca salak! Yalancı!

atilla atalay

Fatih Erbakan çocuk yaşta evlilikleri savunurken kendi kızları için "okusunlar isterim," dedi...

Bursa'da bir muhtar düğünlerde kadın erkek bir arada eğlenmeyi yasakladı.

BAYAN YANI

Eşine ait Maserati otomobille giderken trafikte tartıştığı avukatın ayağını kırmakla suçlanan polis memurunun eşi konuştu.

Gençlerde "kaygı yaşı" giderek düşüyor...
Özel okul fiyatları 600 bin TL'ye dayandı...

Mehmet Ali & Akşamsefası

FETİYE NENE

İpek Özsüslü

ile İLİŞKİLER YUMAĞI

FETİYE ile OLUMLU BAK HAYATA

FETİYE METRODA...

Mehmet Ali & Akşamsefası

KADIN ERKEK EŞİTSİZLİĞİNİ ASIL PLAJLARDA GÖRÜN

Katina Karanikola

Kızlar, kadın erkek eşitsizliğinde yıllarca eşit ücret, eşit çalışma şartları diye kandırılmışız. Meğer hepsi hikayeymiş, artık yemiyoruz, asıl eşitsizlik" plajlarda.

Sakız adasındayım. Günlerimi deniz kenarlarında, plajlarda geçiriyorum. Tertemiz, organize olmuş plajlar, berrak sular, mavi ile yeşilin birleştiği yerler. (Az romantizm katmak istedim olmadı galiba) Ve bütün bu güzelliğin ortasında henüz evrimleşmemiş goril gibi her tarafı kıllı, keyifle, ortada dolaşan erkekler. Biz kadınlar, plajlarda, öyle kıllı kıllı dolaştık mı veya dolaşıyor muyuz? Tabi ki hayır. Bizim kıllarımız tü kaka! Onların ki değil. Nedense doğuştan sahip olduğumuz tüyler bacaklarda, koltuk altlarında, kollarda, bikini bölgesinde erkeklerde "çekici" (kendi fikirleri) kadınlarda iğrenç. İşte eşitsizlik mal gibi ortada. Olmaz ki canım bu kadar ayrımcılık bize bu kadar eziyet. Ergenlikten bu yana yıllarımı bedenimde çıkmaya cesaret eden tüm tüyleri yok etmek için piyasadaki tüm tüy dökücü ürünleri deneyerek geçirdim. Hepsi de pahalı, doğum sancısı kadar değilse de acı verici, zaman alıcı…Tüylerimizi yolmak için sürekli para ve enerji harcamak biz kadınlar için büyük eziyet.

Hiçbir kadının bu işi zevkle yaptığını sanmıyorum, dur durak demeden "istenmeyen" kılları yok etmenin yollarını arıyoruz. En kolayı traş olmak ama birkaç saat sonra tüyler daha gür kirpi dikeni gibi bitiveriyor. Yunan kanalları bu aralar jilet reklamlarına ağırlık veriyor. Hiç erkeklere hitap etmeden sıfır tüy kadın bacaklarını traş ediyorlar. La bari tüylü bırakın da inandırıcı olsun. Ağda deseniz inanılmaz derecede sıkıcı ve acı verici artı kısa tüy ağdaya gelmez. Tüy dökücü kremler pek etkili değil, lazer epilasyon çok pahalı… Liste uzadıkça uzar sonuç hep aynı..Gına geldi artık. Etrafıma baktıkça içimde ki fırtınaları dindiremiyorum ortada kıllı kıllı dolaşan birine dalabilirim, bu farklılığı her an kadın erkek çatışmasına dönüştürebilirim de kendimi bu denyolara yedirmemek için bana yakın düşüncede, benle ittifak edecek feminist kadınlar arıyorum.

Yaza, her yıl, testten geçen kadınlar veya hiçbir testten geçmeyen erkeklerle giriyoruz. Her yaz başında tombul, şişman, balık etli kadınlar için konuşmalar başlar. Bunlar "olması gereken gibi olmayan" kadınlardır. Yüz yıllardır estetik olarak erkek bakışlarını tatmin edecek zamanı, parayı ayırmak zorunda bırakıldık kaz gibi. Her yaz başı olduğu gibi zengin kadınlar yine kendilerini uzmanların tecrübeli ellerine bıraktılar kremlerle, lazerlerle yaza, plaja hazırlandılar. Benim gibi tombulların bedenleri bir yaz daha ıskartaya çıkacak. Ben teflon olduğumdan hiç umursamıyorum da etrafıma bakıyorum göbeklerini, koca götlerini, selülitlerini, çatlaklarını saklamaya çalışan kadınlarla dolu plaj.

Kimisi pareolarla, kimisi beline havlu bağlayarak kimi kadınlar ise, yazık, denizden çıkar çıkmaz hemen giyinerek fazlalıklarını saklamaya çalışıyorlar. Erkekler ise kıllı koca göbeklerini sağa sola sallaya sallaya, gururla, gezdiriyorlar. Beni en çok öfkelendirende hepsinin selülitsiz olmaları. Gıcık oluyorum . Yahu kardeşim iki yüz kilo ağırlığında dahi olsalar tek birinin bacağında o portakal kabuğu görünümü yok ya çıldırıyorum. Kıskançlıktan falan değil eşitsizlikten. Artık canıma tak etti. Bende her gece tavernalarda uzolarla, leziz mezelerle daha çok göbeğimi büyüterek ve saklamayarak bu durumu protesto ediyorum. (işime de geliyor doğrusu) Tüylerimize gelince, makyaj yapıp yapmayacağımıza karar verir gibi tüylü mü tüysüz mü dolaşacağımıza da karar vermeliyiz. Artık cesur feminist, aykırı olarak etiketlenmek zorunda kalmadan fazla kilolu, selülitli ve çatlaklarla, kıllı veya tüysüz olma "özgürlüğüne" sahip olmak istiyorum. Aksi takdirde, derhal, erkekler örtünsün göz zevkimi de sinirimi de bozmasınlar benim…

DEĞİŞEN BİRİLERİ

Gökçen Erdoğan

Değişmeyen şeyler vardır. Ama şükürler olsun ki değişen şeyler de vardır. Değişimden, dönüşümden, bilgiye ve gerçeğe dayalı gelişimden korkmayın. Her şeyin aynı kalması, sandığınız kadar güzel bir şey değil. Geçmişe, geçmişin sadeliğine ve samimiyetine duyduğumuz özlemi, nostaljik yanımızı, çocukluğumuza hasretimizi; bizi gelecekten soyutlamak için kullanan her şeye karşı durma vakti. Geçen giden de bizimdi,gelecek olan da bizim. Eskiye duyulan özlemle yerinde sayma merakını karıştırmayalım.

"Eskiden evlilikler ölene kadar sürerdi. Ama şimdi öyle mi?" diyorlar. Şimdi de ölene kadar sürüyor, pardon öldürülene kadar. Çünkü eskiden konuşmayan, gelinlikle girdiği evden kefenle çıkmak dışında seçeneği olmadığına inandırılan ve maalesef çoğu zaman öyle de olan, bastırılan, sindirilen ve evliliğin doğasında kadının geride durması olağan sanan kadınlar;bugün mutsuz yılllar geçirmek yerine, resmi kafesler yerine özgür olmayı seçebiliyorlar. Seçimleri tanınanlar özgürleşirken seçimleriyle mezara gidenler yakalarda fotoğraf oluyor. Eskinin bütün evlilikleri, mutluluktan falan sürmüyordu yani. Sessizlikten, baş eğmekten, verilenle yetinmekten ve sonsuz bir sarmalda şükretmekten sürüyordu. Eskiden kadınlar evliliklerini sürdürmeye mahkum edilirdi ki şu an bile öylesi yaygın. Bu eskinin o kadar da öykünülecek yanı yok.

Çocukluğunun her bir anını hafızasında çiçek gibi sulayanlardanım ben de. O ağır yorganları, kalabalık yer sofralarını, ev ev gezen çerçileri özleyenlerden...Ama onlar, o zamana ait olan ve o zamanda mümkün olanlardı. Bugünün gerçekleri başka. Zaman durağan değil ve hiç olmadı. Zamanın bilinci, riskleri, tehditleri, avantajları, kısaca koşulları hep değişti. Zaman zaman bu değişim korkuttu, üzdü, gelen gideni arattı. İnsan ilişkilerinin temelindeki dinamite kör değilim, çok şey ve çok kişi değişti. Ama bu da bu zamanın "olacağı" ve "olan"ıydı. Topyekün yanlış, eksik,kusurlu kabul edemeyiz. İnsan hep ürüyor, pastadan pay küçülüyor, insan çoğaldıkça daha acımasızca tüketiyor. Yaşam, artık eskiye kıyasla çok daha büyük bir rekabet. Bugün bugünün gerçeğini yaşamaktayız. Dün, bütün güzellikleri ve arazlarıyla geride kaldı. Ve evet onun da tüm güzelliklerine rağmen çokça arazı vardı. Tıpkı yarına kıyasla bugünü çok özleyeceğimiz ve bugünün arazlarını görmeye daha az meyledeceğimiz gibi... İnsan hem hatırlamaya hem de ölümüne unutmaya programlı.

Değişen ve değişmeyen dünyada; özlenen, aranan ve kahredilen zamanda hikayenin en çetrefilli ucunda hep kadın var. Dünya yerinde saysa da en çok kadının hakkından geliyor arsızca, gelişip koşup dursa da. Çünkü toplum hala ve daima kadını eziyor yeni yeni çağlara koşarken. Ama kadının direnci büyüyor. Algısı genişliyor. Bilinci açılıyor ve pencereleri. Zamanı, eskisinden çok daha iyi ve çok daha karlı okuyor. Kadın değişiyor. Ve bu gerçekten iyi.

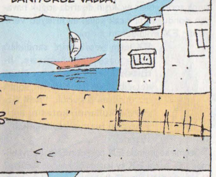
ANNE YAZLIĞI

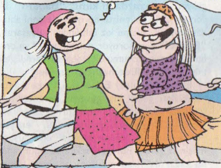
Feyhan Güver

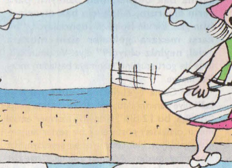

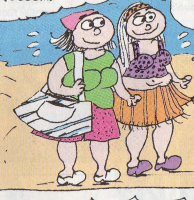

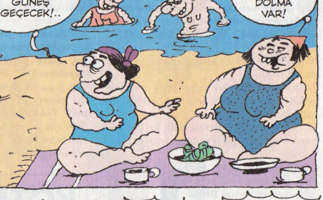

Mehmet Ali & Akşamsefası

EX'TEN TANELER

● **EX**'i sevebilmek için senin de **EX** olman gerek.

● Mesela, Yazın dışarıda sıcak havadan yandığında serin gelen ev, kışın dışarıda soğuk havadan donduğunda sıcak gelen ev hissiyatı verir gibidir, **EX** evlilikler.

EX'lerin verdiklerini sandıkları Basın özgürlüğü, **"sınırsız, limitsiz"** deyip sınırlı olan internet gibi, belli bir kotadan sonra hız düşüren özgürlük, **"adil özgürlük kullanım kotasını aştığınızdan hızınız kesilecektir"** stilinde.

● Seçme seçiminde **EX** partiyi, **nEXt** partiyi bilmem de, hangi **EX** tv kanalı kazanacak **Acaba?**

● İçimde **EX'Ten Trik** bir huzursuzluk varsa birine bir şey olacak, içimde sıkıntı yoksa, huzurlu rahatsam bizzat kendime bir şey olacak demektir.

● Tv'de yayınlanan dizi filmler o kadar aynı ki, bir başka dizinin **nEXt** bölümünü seyretsen tamamlayabiliyorsun seriyi yani.

● **NEXT** Kabine değil de, **EX** kabile tekrar kuruldu resmen.

● Mesela, şifre yenilerken bile sistem **"bu şifreyi daha önce kullandın, yeni şifre oluştur"** diye kabul etmezken, Kabineyi yenilediler ama bir önceki **EX**'ler ile. Yani **EX**'ten **nEXt** olursa.

● Erkeksin, evlenince adam olursun, boşanınca da **EX** olursun.

● Saçma **EX**'ler insanı saçmalığa sürükler, sen o **EX**'in saçmalıklarını anlatırken, açıklarken saçmalarsın yani.

● Mesela; bir **EX**'in kölesi olma, bir **EX** yüzünden de hayatına yapacağın iyilikten geri kalma.

● Her felakete rağmen, yanlış **EX** İnşaatlar hızla devam ediyorken, bu da bize **DERZ** olsun.

● Bir **EX**'i, **EX** olduğu için aldatarak ayrılmak istemeyiz.

● Vahşi Yaşam Azmanı **EX**'lere bağırmak onu evden yükseklere kaçırmanın tek yolu olabilir bazen.

● Mesela; bazen de bir hiçten farksız olmak gibidir **EX** olmak.

Hayalindeki **EX** ile, **EX** gerçeğin, hiç denecek kadar, çok az ortak noktası var.

● **EX**'ler düşündüğün şeyi değil, düşündüğü şeyi yapar.

● **"Hayatımı yaşıyorum"** çok da dört başı mamur, bir cümle kurgusu değil sadece bir durum bildirimidir. **EX** Hayatın neyse o işte.

● İltifatı olan var mı bu mazlum **EX** kadere?

● **Ebedi Mekânda Her Cuma, EX'ten Trik Bir EX Dizisi Sezon Finalim;** Başrolde, önceki bazı yazılarda bahsi geçen, mezarların üzerine oturarak, bulduğu kürdan inceliğinde bir çöp ile dişlerini karıştırarak ölü sahibi ile konuşan Mezarcı Mustafa, Yan rollerde ben gibi mezar ziyaretçileri. Mezarcı Mustafa, bu köyde yaşıyor, dolayısıyla ölmüş Ana Babası da, ölü, diri, maaile aynı mekânlardalar... Kadınlar Tuvaleti yanında odası var ve antiparantez, arkadaki erkekler tarafına üşenip, kadın tuvaletini kullandığı hissiyatındayım.

Mezarcı Mustafa bütün ölü sahiplerinin manevi mekânda maddi açıdan şeceresini tutmuş, soy ağacını çıkarmış resmen. **"Bunun kızı avukat, bunun var ya bütün çocukları yurt dışında, bunun var ya "olmaz olsun öyle Baba" diye hiçbir çocuğu gelmez, bunun var ya oğlu müteahhit, mezarına bak berbat, ben bakayım para verin diyorum, Allah için bak diyorlar"** falan gibi. Bir de ispirikçi, ispiyonluyor, **"bu karşı mezara gelenler sizin mezara geldi, neyiniz oluyor?"** diye. Ve onun ölülerle de görüştüğüne inanmaya başladım inceden inceye.

Her Cuma **"geldin ha! Geldin mi Abla?"** diye yanıma Babamın mezar başına gelip, **"Bu 8,5, bu 12 bin"** falan diye mermer emsal mezar örnekleri göstererek bir şeyler anıştırmaya çabalıyor. Her seferimde bir şeye oynuyor ama anlayamadım. Anladım aslında, **"mezar yapmayacaksam, mezara bakayım da para verin bari"** gibisinden, mezara bakma parası talep ediyor da olabilir, bir nevi iş görüşmesi yani.

"Babamın mezarını Güneri Abim yaptı, taş ustasıdır, birkaç güne gelecek ve düzelteceğiz" diyorum. Ona iş parası çıkmayacağı için sanırım ki, **"mezar bu.!"** diye bana, baş ucunda ve ayak ucunda bir tahta olan hiçbir inşaat işlemi yapılmamış, yeni gömülme

Raziye İçoğlu

tarzı mezarı gösteriyor ve **"Mezar yapmak günahtır, Medine'de bütün mezarlar böyle"**diyor.

Ve benim şahsi soyumu sorgulama yoluna gidiyor, **"mezarda ki kim?" "Babam"** diyorum. Öyle bir enişte deyişi ile de beni abladan sayarak, aileme kız tarafından yaklaşarak, **"Enişte?"** diye soruyor, dedim **"yok"** ve ona bu **EX** durum yorumu ölümden daha acıklı gelmiş olmalı ki **"Eee napıcan sen de!"** diyor.

Enişte denen şey **EX** olunca, Mezar yaptıracak ileri gelirli kişi güvenini veremediğim Mustafa, alamayacağını netleştirmiş olmalı ki, bir daha da yanıma uğramaz oldu, **"enişte yoksa para da yoktur bunda"** diye düşünmüş olsa gerek. Bu ebedi mekânlara dünyanın ne kadar da yalan olduğunu anlamak, ebedi hayat gerçeğini öğrenmek için gelinirmiş ya, öğreticim de Mezarcı Mustafa, anlaşılan o ki dört dörtlük fakir ve nüfuzsuz biriymişim. **"Yeter suladın zati yağmur yağdı"** diye elimden hortumu bile çekercesine ben den umutsuz.. off **EX**'siz taşım, ağrımaz başım yani.

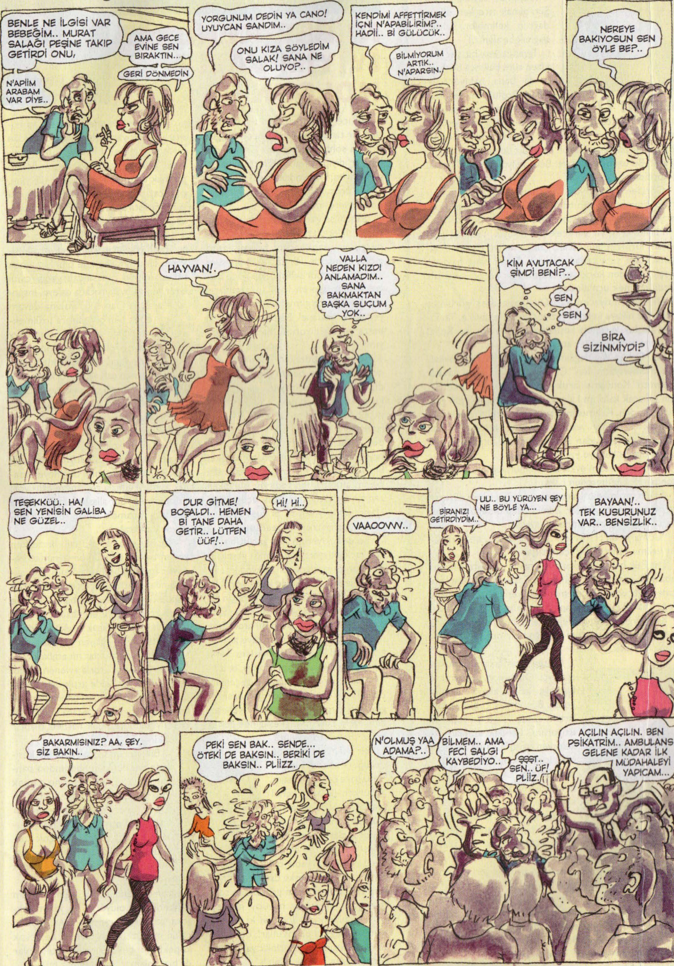
EX, öyleki **EX** oluşu ile ilk defa bir işe yaratılmış, beni Mustafa'nın gazabından, kabir azabından korumuştu, ebedi bir mekânda ebediyen, ölüm değil de **EX** bizi ayırana dek.

KÖTÜ KIZ

Ramize Erer

HANGİ ÇILGIN BANA ZİNCİR VURACAKMIŞ ŞAŞARIM!

Mehmet Ali & Akşamsefası

Yasemin Olur
yaseminolur@yahoo.com

GÖRÜLDÜ

(Temmuz sayıklamaları-Şiir olmak isterken düşüp dağılan kelimeler. Lütfen dağınık bırakınız.)

Tavanda yeni bir şey yok. Uzun süre bakınca boşluğa, o da bana bakıyor.(Görüldü) Boşluk benden korkuyor. Korkulmayacak gibi değil. Boşluk içime düşüyor. Bu sonsuz bir birleşme. Büyük bir patlama oluyor. Bir yıldız bu patlamadan doğacak. Bu uzun bir hikaye. Belki milyonlarca yıl alacak. (Görüldü)

Görülen bir şey yok. Yeraltından bildiriyorum. Burada tanımlanamayan böcekler var ve üzerimde yaşamayı seviyorlar. (Houston, beni duyuyor musun?)

Milyonlarca yıl sürecek bir hikaye. Yıldızda yeni yaşam formları bulunacak. Çünkü neden olmasın? Yaşamın tüm yapı taşları mevcut. Tavan bana bakıyor. Boşluk benden korkuyor. Düşmek bir zemine varmalı. Uzun düşmek uçmak değil.

Dumana ihtiyacım var. Dumansız ateş görülmüş değil. Bir hikaye kendini yazıyor, gözüyle tavana. Tavandaki boşluk yeteneği keşfedilmemiş bir forvet. Kendi kalesine müthiş goller atıyor.

Ben Orhan Veli değilim ama dün "istifa ettim evkaftaki memuriyetimden" Çünkü "Beni bu güzel havalar mahvetti" Konuşmak artık yorucu bir şey ve konuşmak için yakacak kalorim kalmadı, iştahım yok hiç son gördüklerimden. Kelimenin ağızda yuvarlanması, sese dökülmek için nefesin verdiği mücadele. Nereden baksan bir sohbet en azından SGK kapsamına alınmalı ve ağır mesai olarak haneye yazılmalı.

Dün "istifa ettim evkaftaki memuriyetinden" Çünkü konuşmak bile nereden baksan...

Acilen sarılmamız lazım, yoksa boşluk içime düşecek ve orası sonsuza gidiyor. Zemin sahip olduğum bir şey değil. Hep ayağımın altından kayıyor.

"Cuma ya da cumartesi"... o da belki...belki oynak bir kelime ve ritmi hiç içimi okşamıyor.

Sait Faik balıktan dönecek, sinema çıkışlarındaki kalabalıkta kaybolurken...hayaleti Taksim'deki Arapların içinden geçecek. Reçetemin rengi yeşil, en sevdiğim bu değil. Maviyi istiyorum ben. Uyursam hepsi geçecek.

Ben Virginia Woolf değilim ama benim de cebimde taşlar var ve uzun uzun baktığım bir deniz, tavandan içime düşecek.

Dipten kum çıkaran arkadaşımlayız. Oturuyoruz, sesindeki kırıklığın acilen alçıya alınması gerek. Ben kıyıda, cebimde taşlarla... Dedi: "Yine de yaşamak istiyorum." Elindeki kumları sirkelerken havaya, "Yine de yaşamak içimde kıpırdanıyor." Dipten kum çıkaran arkadaşım bunları söylerken ağlıyor. Acilen ona sarılmam gerek.

Yaşamak insanı gıdıklayan bir şey ama beni hiç güldürmüyor. Taşlar cebimde çok ağır. Yaşamak onu gıdıklıyor. Benim kum çıkarmaya gitmem gerek, tavandaki boşluktan.

Güneş sıcak ve sarı, cildimi soluk gösteriyor ve gözlerimi kısmaktan yüzüm kırışmış. "Aradığınız kişiye şu anda ulaşılamıyor, lütfen bir daha denemeyiniz."

Fonda yaşlı sesiyle David Gilmour "Wish you were here" diye mırıldanıyor. Tavanda yeni bir şey yok. Boşluk içime düşüyor. Houston, beni duyuyor musun?

Dr. Figen Demir Kardeş
(Hunili Doktor)

NABER KENDİM? İYİYİM VALLA NOLSUN

Bence benim kafamın içinde ben' den bir tane daha var ve ben tüm gün onunla sohbet ediyorum. 'Tilkiler dolanıyor' diyip hayvanceyizlerin günahını almayayım; kafamdaki sesle sohbetimde uçuş uçuş düşüncelerimden örnekler vereyim...

Sabah işe gitmek üzere yola çıkıyorum. 'Millet plazalardaki işlerine moda dergisinin kapağından fırlamışçasına gidip; asansörle 18. kattaki bürosuna çıkarken asansör selfisi çekip güne başlar, benim işyerim hani şu insanların mecbur olsa da gitmekten nefret ettiği yer olan: 'hastane'. Ben oraya her gün hatta gece gidiyorum, babasını satıyım!

Arabayla giderken yolun ortasında durup, benim geldiğimi görse de uçmayıp kıçını sağa sola sallayarak yürüyen kumruda bir hava, bir poz... "Lan oolum bu neyin havası kuşsun lan sen, bir hareket bir ses hissettiğin an uçacan; araba benim altımda ben tedirgin oluyoken sen niye durup son anda uçuyon ki? Hayır, yolda 'yürüyen' bi kuşa çarptım desem inanmazlar, teeyeellam...'

İlerde bakıyorum yaya geçidi, birçok kişi var bekleyen; ben olması gerektiği gibi durup yayalara yol veriyorum, insanlar şaşkın. 'Bu ülkede insanlar ne yaşıyosa şu an onlara yol verdiğim için bir minnettarlar, bana bir bakışları var, kurban olıyim yazık lan bize! Bu arada ben durdum yayaya yol verdim diye arkada kornayı kökleyen mahlukatlara karşı ben yol vermeye devam ettikçe, önümden bana minnetini sunarak geçenlerden dolayı ben de kendimi kahraman gibi hissediyorum. Kafamda Braveheart filmindeki zafer müziği eşliğinde ilerlemeye devam ediyorum.'

Bir ATM'nin önünde durup arabadan iniyorum, para çekmem lazım. Yürürken iki kedi kendi arasında miyavlaşınca ben kıllanıyorum. 'Hayvanlar kendi aralarında kesin bizi çekiştiriyolardır. 'miyüüv miyuuu miyaav: ya abla o kıçı tayta soktun da, keşke üstüne kısa tişört giyip bizim gözümüze sokmayaydın. 'miyiyuuv miyuov miyivv': Valla bazılarını görünce iyi ki kediyiz diyom hayvan la bu insanlar!, ben gidip bakkalın kızına biraz şirinlik yapıp sürtüncem filan hadi eyvallah.'

ATM başında telefondan hesap numaramı kopyalıyorum, yapıştırmadan bu işleme gerek olmadığını hatırlıyorum: Yapıştırmadım ya, o şey benim parmak ucumda kaldı hissim var yine, çohacayip bi his, ayy telefonu açıp bi yere yapıştırayım da parmağım boşalsın...

Arabayla giderken iki adamı cam taşıyorken görünce aklıma geliyor: Aksiyonlu film sahnelerinde olur ya, araba bu adamların ortasından geçip camı kırar, veya kovalamacada cafeye, insanların arasına filan dalıp yoluna devam eder, ben o insanlara üzülmekten filmi yaşayamıyorum. 'Ayy o işçi çocuklar patrona camı söyleyince azar işitcekler, vahh yavruum cafede otururkene öldü bunun anası babasına nasıl söylenir ki tööbe yaarebbim sen koru çocuklarımızı çok amin!'

Hastanede asansörün önünde bekliyorum ve her zamanki o müthiş sahne yaşanıyor. Amca, geliş düğmesine basılı olduğu halde, hızlı hızlı düğmeye basarak asansörü hızla getirmeye çalışıyor: Yaaa amca bi dur allasen, alışmışın ama her hızlı muamele edilen şey hızlı gelmiyor hayatta!

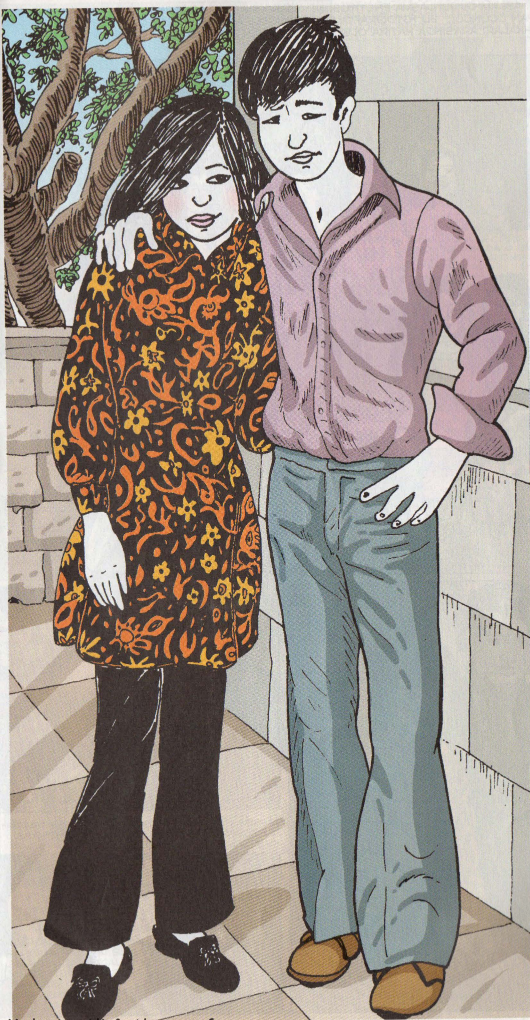
Katta odama doğru ilerlerken yoğun bakım önünde bir kıyamet kopuyor, malesef bir hasta ölmüş: Çocukluğumdan beri ölüler gömülünce toprağa ekiliyor gibi gelir bana. Bi süre sonra topraktan kollar bacaklar çıkacak, yeniden doğacak o ekilen adam, bunu gidip şu an ağlayan insanlara söylesem biraz rahatlarlar mı acaba??

Çevremde doktorla evlenen, kendi hekim olmadığı halde artık öyle hissedip insanlara ilaç, tedavi önerisinde bulunanları görüyorum: Acaba doktorluk cinsel yolla bulaşan bir hastalık olabilir mi ki?

Bir günümün çok kısa bir kesitinde kendimle sohbetimden bahsettim size. Neeeeey, ne demek 'iyi değilsin, ne demek bunlar garip düşünceler, sizin de illaa ki vardır, itiraf etmeyenin pilava giderken kaşığı kırılsın: Ayyy çok korkunççuuu, hem pilava git, hem herkeşler yerken sen kırık kaşık elinde otur!

Sizin de kendinizle böyle muhteşem sohbetleriniz oluyorsa, en yakın doktora başvurun, mesela bana... Gelin bakın ne güzel anlaşıcaz; biz de sokak köpeklerini çekiştiririz birlikte, onlar da bizi anlamaz, güzel olmaz mı?

Ayten

Mehmet Ali & Akşamsefası

Ramize Erer..

Devamı Arka Sayfada →

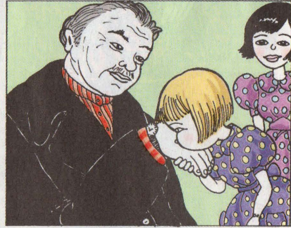
O BENİM KÜÇÜK ABLAM... ABLAM OLGUNLAŞMA ENSTİTÜSÜNE GİDERKEN SINIF ARKADAŞLARIYLA BİR ADA GEZİSİNDE AYAKTA SOLDAN ÜÇÜNCÜ.. BU FOTOĞRAFTA BEN DE VARIM, AYAKTA EN SAĞDAKİ.. NEŞELİ BİR BAHAR GÜNÜNDE, GENÇ KIZ KAHKALARI ARASINDA HATIRA OLSUN DİYE ÇEKİLEN BU FOTOĞRAF, ŞİMDİ NİYE BU KADAR HÜZÜNLÜ...

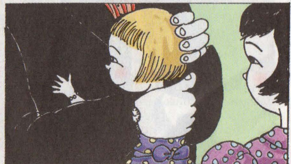
HAYATIN ROL MODELİ BABALARIMIZDIR, BABALARIMIZIN ŞIMARTTIĞI ÖLÇÜDE ŞIMARTIR BİZİ HAYAT. HAYATIN ROL MODELİ, BAZEN DAYILARDA OLABİLİR.

BİZİ ŞIMARTMAYA GELEN KÜÇÜK DAYIM, ABLAM VE BEN.

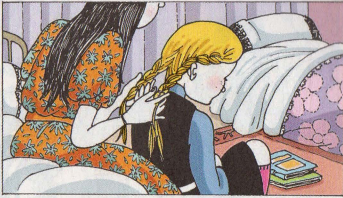
BAYRAMLARDA ANNEMİZİN DİKTİĞİ, BİR ÖRNEK ELBİSELERİMİZLE KOŞARAK ELİNİ ÖPMEYE GİTTİĞİMİZDE, BİZİ ŞEFKATLE KUCAKLAYAN TREN KOKULU KONDÜKTÖR DAYIM.

..VE EN ÇOK BİZE "KADAM*" DEYİŞİNİ ÖZLEDİĞİM, ALTIN KALPLİ BİR AĞBİMİZ VARDI.

ABLAM AĞBİMLE BİRLİKTE.

ABLAM SADECE ÜÇ YAŞ BÜYÜKTÜ BENDEN. AMA OTUZ YAŞ BÜYÜK GİBİ DAVRANIRDI. HER ŞEYİMLE İLGİLENİRDİ. HER SABAH SAÇLARIMI ÖRERDİ, EN ÇOK DA SEPET MODELİ DEDİĞİ SAÇ ÖRGÜSÜNÜ SEVERDİM.

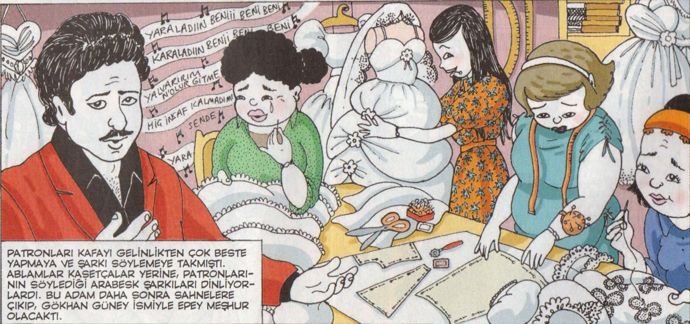

HER SABAH EVDEN BİRLİKTE ÇIKAR, SLOGANLARLA KAPLI DUVARIN ÖNÜNDE BEN OKULA O İŞE GİTMEK ÜZERE AYRILIRDIK BİRBİRİMİZDEN. İŞTE O ANLAR ONDAN ÜÇ YAŞ KÜÇÜK OLMAMIN SUÇLULUĞUNU HİSSEDERDİM.

ABLAM EVİN GEÇİMİNE KATKIDA BULUNMAK İÇİN, OKULU KISA YOLDAN BİTİRİP, BİR MESLEK EDİNİP, SABAH POĞAÇISINI ALIP İŞE GİDENLER KERVANINA KATILMIŞTI BİLE. IMÇ BLOKLARINDA BİR GELİNLİKÇİDE ÇALIŞIYOR, GENÇ KIZLARA BEYAZ HAYALLER DİKİYORDU.

Mehmet Ali & Akşamsefası

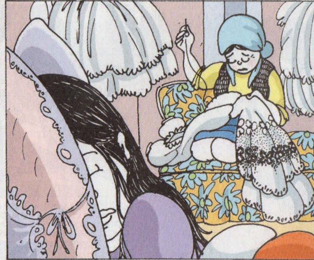
* KARDEŞİM

Devamı Arka Sayfada ⟶

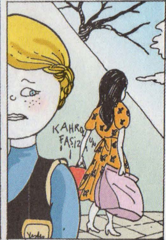
ABLAM ÇOK ÇALIŞIRDI. GELİNLİK BAŞINA PARA KAZANIYORDU. ATÖLYENİN EN ÇOK GELİNLİK DİKEN KIZIYDI.

AKŞAMLARI YORGUN EVE GELİNCE, ANNEM ONA KIYAMAZ HEMEN YATIRIR, SONRADA ABLAMIN EVE GETİRDİĞİ GELİNLİKLERİ SABAHA KADAR DİKERDİ.

ABLAMIN BENİM İÇİN DE ÇALIŞTIĞINI BİLİRDİM. BU BENİM SUÇLULUK DUYGUMU KATLARDI. O HAYAL DİKMEKTEN HAYAL KURMAYA FIRSAT BULAMAZDI, EN ÇOK BU ÜZERDİ BENİ.

BAZEN İŞ ÇIKIŞI BULUŞURDUK ONUNLA. EN SEVDİĞİMİZ ŞEY KAPALIÇARŞIYA GİTMEK, ORDAKİ BEŞYÜZ YILLIK SERİNLİĞE GİRMEKTİ. KUMAŞ MAĞAZALARINI GEZER, BURDA DERGİSİNDE BEĞENDİĞİMİZ MODELLERE KUMAŞLAR BAKARDIK.

GİRDİĞİMİZ DÜKKANLARDA, SATICILARIN KUMAŞ TOPLARINI USTACA ÖNÜMÜZE SERMELERİNİ HAYRANLIKLA İZLERDİK.

BİR GÜN ABLAM VE İKİ OKUL ARKADAŞI KENDİ GELİNLİK DİKİMEVLERİNİ AÇMAYA KARAR VERDİLER, ONLARA DAYIMIN KIZI SEBUŞ DA KATILDI. DÜKKANIN İSMİNİ SOLCU ERKEK KARDEŞLERİNİN ETKİSİNDE OLAN SEBUŞ KOYDU.

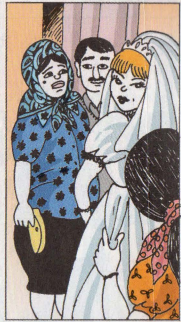

DİKİMEVİN'DE Kİ GELİNLİK PROVALARINI İZLEMEK ÇOK EĞLENCELİYDİ. BUNLAR AYNI ZAMANDA GELİN ADAYLARININ EVLİLİK PROVALARIYDI. BU PROVALARDA DAMATLA BİRLİKTE MUTLAKA KAYINVALİDE YA DA ERKEĞİN ABLASI OLURDU.

GELİNLİK PROVALARINA GELEN KAYINVALİDELER GENELLİKLE, GELİNLERİNİN BU EN HEYECANLI GÜNLERİNDE ONLARIN HEYECANINI PAYLAŞIR, OLGUNLUKLA VE TEMKİNLİ DAVRANIR, TATLI DİLLİ OLURLAR PEK RENK VERMEZLERDİ.

DAHA İLK PROVADA, İLERDE NASIL BİR KAYINVALİDE OLACAĞINI GÖSTERENLER DE VARDI. AŞAĞIDAKİ ÖRNEKTEKİ GİBİ...

KIZ VE OĞLAN ANNELERİNİN ÇATIŞMALARINA DA TANIK OLURDUK. BU PROVALARDA BİRBİRLERİNDEN ROL KAPMAYA ÇALIŞIRLARDI. KIZLARINA DÜŞKÜN ANNELER BAŞROLÜ KİMSEYE BIRAKMAZ, KIZLARININ HER ŞEYİYLE İLGİLENİRLERDİ. BU, KAYINVALİDELERİN KENDİLERİNİ GEREKSİZ HİSSETMESİNE NEDEN OLURDU.

O PROVALARDAN UNUTAMADIĞIM, BENİ SARSAN BİR OLAY, PROVAYA GELEN AŞIRI ŞİŞMAN BİR KIZIN ANNESİYLE DAMAT ARASINDAKİ YAKINLIK OLMUŞTU. BİZ GELİNLE İLGİLENİRKEN, DAMAT ANNEYLE İLGİLENMİŞ KADININ SAÇLARIYLA OYNAMIŞTI.

BOZDURDUĞU DOLARLARI KADINI SÜZEREK GELİNİN BAŞINDAN AŞAĞI ATMIŞTI. BU HAREKETİ ANNEYİ ETKİLEMEK İÇİN YAPTIĞINI GENÇ GELİN DIŞINDA HEPİMİZ ANLAMIŞTIK.

Mehmet Ali & Akşamsefası

Devamı Arka Sayfada ⟶

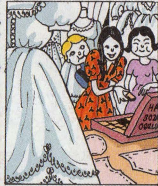
İLK GELİNLİK PROVALARINDA KAYINVALİDELER, ÇOCUKLARININ EVLİLİĞİNE BEREKET GELMESİ İÇİN, GELİNİN BAŞINDAN AŞAĞIYA BUĞDAY, ŞEKERLEMELER, BOZUK PARALAR BOCA EDERLERDİ. BU BİR GELENEKTİ.

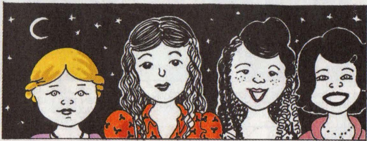
SONRA DA GELİNLERİNİN TATLI DİLLİ OLMASI İÇİN, ONLARA ELLERİYLE ÇUKULATA, ŞEKER, LOKUM, PASTA YA DA BAKLAVA YEDİRİRLERDİ.

HAYATIMDA EN ÇOK TATLIYI O GÜNLERDE YEDİM BEN. ARTAN TATLILAR GÖTÜRÜLMEZ, ATÖLYEYE BIRAKILIRDI.

BOL BOL DÜĞÜN DAVETİYESİ BIRAKILIRDI ATÖLYEYE. ABLAMLARDA BU EN MUTLU GÜNLERİNDE EVLENENLERİ YALNIZ BIRAKMAMAK İÇİN KENDİLERİNE EN YAKIN BULDUKLARI MÜŞTERİLERİNİN DÜĞÜNLERİNE GİDERLERDİ. BEN DE KATILIRDIM ONLARA...

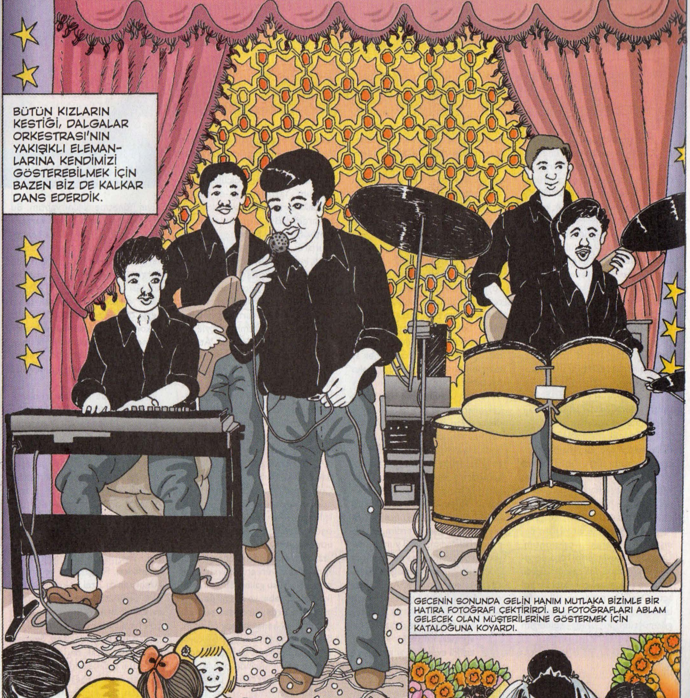

BİZ KENDİMİZİ HEP KIZ TARAFINDAN HİSSEDERDİK. GELİN HANIM, GELİNLİĞİNİN MODELİNİ BEĞENEN KIZLARA ABLAMLARIN REKLAMINI YAPAR, BİZİ EVLENECEK KIZLARLA TANIŞTIRIRDI.

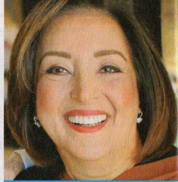

Mehmet Ali & Akşamsefası

DEVAM EDECEK...

DÜŞLERİYLE KOŞAN KADINLAR

Ankara, 25 Mayıs 2023

Yaşar Seyman
yasarseyman@gmail.com

Her şey bir düşle başlamaz mı? Çalışma masamın üstünde biriken dergilere bakınca, "Artık bu dergileri atsak; yine çokça birikti," diyen Derya'nın sözlerini anımsadım. O dergiler nasıl büyük koşuşturmalar ve emeklerle hazırlanıyor, bir bilse diye içimden geçirdim. Dergilerdeki yolculuğunu imrenerek izlediğim, prestijli dergilerde editörlük yapan dostum Serra Akar'a bir kulak vereyim istedim.

Serra'nın dergilerdeki yolculuğu bana hep Mevlana'nın: "Yola çık yol görünür," sözünü çağrıştırır. Dergiler dünyasında yola çıkan Serra bir çıktı, pir çıktı misali koşuyor...

Serra Akar'ın 1995-2017 arası çalıştığı dergilerdeki anılarına dair kaleminden dökülenler...

"InstyleHome'da yıllarca konular editörlüğü yaptım. İlk dergicilik maceram 95'te moda dergisi Vizyon'la başladı. Yine aynı dönem yılda dört kez çıkan Vizyon Dekorasyon'da muhabirlik görevinde de bulunmuştum. Ondan önce Akmerkez Beymen'de bir yıl satış danışmanı olarak çalışmıştım. Oradaki deneyimlerim bana dergicilik yaşamımda deli cesareti verdi. Önüme çok güzel çok özel bir yol açtı. Özellikle moda ve stil sayfalarını hazırlarken o kadar yararını görmüştüm ki orada edindiğim kombinleme öğretileri müthişti. Vizyon'a ilk muhabir adımım beni daha sonra InstyleHome'da ev yazarlığına taşıdı. Moda çekiminden sanatçılarla röportajlara, yemek, ev çekimlerine hatta burçları yazmaya kadar bir derginin her bölümünde bilfiil yıllarca severek içerik ürettim.

2006'da Amerikan orijinli Instyle dergisinde konular editörüydüm. Aslında Instyle'da stil editörü olmaktı ilk düşüm. Ama kader çarkım beni yazı ağırlıklı konular editörlüğüne götürmüştü. Aylık güncel olan haberlerin yer aldığı "Şimdi Bunlar Moda", her ay bulmam gereken sosyal sorumluluk projesi olan sanatçıların "Yardımsever Ünlüler" sayfası, moda çekimleri yazılarının olduğu ev ve dekorasyon bölümlerini büyük bir keyifle, merakla hazırladım. Aslında Instyle'da bir nevi acil doktoru gibiydim. Önüme ne gelirse koşardım. Zaman geçtikçe bir branşım olmasına karar verdim. Ev yazıları yazmayı daha çok sevdiğimi fark ettim. Maraba ruhumun dikine gitmeye karar verdim. Hiç de pişman olmadım. Belki yurtdışı seyahatlerim azaldı ama tanımadığım insanların evlerine yaptığım eğlenceli seyahatler başladı. Ayrıca yeni dergideki sorumluluğum daha büyüktü. Çünkü işe her ay derginin kapaktaki ünlü ev çekimine karar vermek, ayrıca içine üç dört zevkli ev bulup onların yazılarını hazırlamak girmişti. Bu bünyeme ayrı bir adrenalin ve sorumluluk duygusu katmadı değil. Hem düzgün duruşu ile gündemde işi gücü olan, hem evi çekilecek kıvamda birilerini bulmak zorundaydım. Bu çekilecek evlere tek başıma karar vermiyordum tabii ki. Aylık toplantılarımızda düşündüğüm isimleri ekip arkadaşlarımla paylaşarak onların da bana önerdiği isimleri alarak çalışmaya başlıyordum. Acı deneyimlerimde kalan genelde bildiğim ekiple çalışırdım bu konuda risk almayı manasız bulurdum. Derginin kapak çekimlerinin videosu da aynı gün çekilirdi. Sonra yazı faslı başlardı. Kapak için ABD'-den onay almak koşulu ve çalıştığım InstyleHome'un 105 sayısında kapak için bu kural hep sürdü.

İşimi seviyordum çünkü insanların özel alanlarında onların yaşamlarına ve öykülerine dokunarak dört saatlik bilinmez bir yolculuğa çıkıyordum. Yazdığım her ev yazımı mutlaka ev sahibine veya mimarına yollardım. Bu huyumu üstlerim matbaaya geçişi beklettiği için sinir olurlardı. Evlerini bana güvenerek açan insanların mutlu olması, bir sürprizle karşılaşmaması, son onayı vermesi çok önemliydi. Bazen sözle söylenenin yazıda okurken hoşnut durmadığını bana hayat çok iyi öğretmişti. Böyle bir durumda hemen ilgilisine 'Atın o kısmı o zaman' derdim. Ama genelde yazılarımın fazla değiştirilmediğini söyleyebilirim. Çünkü detaylarda onlardan önce muhtemelen ben kaybolurdum. Bu işten dolayı harika insanlar tanıyordum. Zamana karşı yarışılan bu tarz işlerde her zaman bir B planı hatta C-D planlarınız doğabilecek son dakika aksiliklerine karşı olmalıydı. Çekim günü kapak çekimini iptal edenleri gördüm. Bazen bir saat içinde yeni bir kapak ismi bulup onu da hemen ertesi güne ikna etmem gerekebiliyordu. Bu işte yazı yazmaktan daha önemli olan karşı tarafa verilen samimiyet ve güven duygusu galiba. Bir editörün ikna gücü, sabır ve kesinlikle sönmüş egosu da şart üstü şart bu işte. Her ay bana çok şey öğreten, beni daima güncelleyen tutkuyla yaptığım bu güzel işi hep seveceğim ve aklım yerinde oldukça da yapmayı sürdüreceğim. Dergicilik kendini yenilemeyi seven, insanı daima genç tutan her kadına önereceğim en özel işlerden biri aslında. Benim pek çok düşümden biri, gerçekleştirmeyi de başardım. Benim gibi yeni insanlar ve yerler keşfetmeyi sevenler durmasınlar başlasınlar. İnsan, yaşamına tıpkı filmlerde ve dizilerde olduğu gibi güzel ayna tutan yaşantılara tanık oluyor. Bazen kaybolmuş yaşamların arasında kendini bulduğun bazen de kendinde kaybolduğunu düşündüğün değerlerin aslında ne de sağlam yerde durduğunun sağlamasını yaptığın bir iş editörlük, dergicilik, gazetecilik. Ne mutlu bana ve bu işi gönülden severek yapanlara...

2016'da basından emekli oldum ama çalışmaya hala devam...

2017-2020 yıllarında Madame Coco markası için sekiz sayıdan oluşan mevsimlik derginin Genel Yayın Yönetmenliği'ni yaptım. Bu dergi mağaza müşterileri tarafından o kadar çok sevildi ve benimsendi ki 300 bin tirajla basılma kararı aldığında şok oldum. Bu dergicilik hayatımda bir dönüm noktası olmuştu çünkü o zamana kadar çalıştığım en yüksek tirajlı dergi olma özelliği taşıyordu. Bir dekorasyon mağazasının müşterilerine hazırladığı dünyada ilk dergi olmuştu. Hala "Dergilik" aplikasyonunda en çok indirilen dergiler arasında.

Şimdilerde freelance olarak çok sevdiğim ev yazarlığını sürdürüyorum. Maison Française ve Elle Decoration dergilerine ev, Sunsetter dergisine dekorasyon haberleri yazıyorum. Son bir yıldır da başka bir düşün peşinden koşmaya karar verdim ve Lens Film'e bağlı olarak Accor'a ait Ortadoğu'daki lüks segment otellerin styling işleri için bol bol seyahatler ederken buldum kendimi. Kazakistan, Hindistan, Fas, Katar, Birleşik Arap Emirlikleri, Fildişi Sahili ve en son Arabistan'da otel çekimlerindeydim. Seyahat etmek hayatımın bu evresinde bana çok iyi gelen ve en çok hayalini kurduğum bir düştü. Neyse ki o da gerçekleşti. Sıradaki düşüm ne olacak onu ben de bilmiyorum sadece bildiğim yola çıktığımda onu göreceğim.

Kimi düş kurar ardına düşer, kimi gerçekleştirmek için bir yaşam adar kimi de kurduğu düşe güler ya da düşünden bile korkup kaçar. Benazir kitabını düşlerken bu düşüme inatla, sevgiyle sarıldım, yazarken gün geldi düşüm yoruldu ben başardım misali Benazir kitabı ülkemde nice baskılara ulaştı, İngilizce ve Urduca'ya çevrildi. Ben bir düşü gerçekleştirirken, Serra diyor ki: " Bir hayata insan bir düş sığdırmamalı hayat o kadar renkli ki.. Hangi kapının ardında bizi ne sürpriz bekliyor bilemeyiz. Düşler kapıları araladıkça beliriyor, oturduğumuz yerden, harekete geçmeden asla değil..."

Selam olsun düşünü gerçekleştirenlere!

Selam olsun başarı öyküsünü yazan, düşlerini gerçekleştiren ve düşlerinin ardından koşan Serra Akar'a...

Uzun Evlilik

Feyhan Güver

Mehmet Ali & Akşamsefası

damlaarslan@gmail.com

KİMONO KIZI

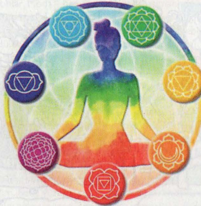
Ayşegül Damla Arslan

En sevdiğim (yalan), gelsin diye sabırsızlıkla beklediğim (çok yalan), sıcak havayla sarmaş dolaş olmadığım zaman kendimi epeyi yalnız ve depresif hissettiğim (bu yalandan daha büyüğünü henüz söylemedim) mevsim geldi. Canım yaz mevsimi. Bu "canım" hitabını sosyal medyada her şeye "canım" diye başlayanlara ithaf ediyorum. Niye canın? Anlatmak ister misin? Gerçekten bazen "sorunlu muyum" diye aynada kendime soruyorum, çok tuhaf geliyor çoğu şey. Bu da o tuhaflıklardan. Bu kadar sevgi pıtırcığı olamazsınız. Bu kadar hayatı seviyor da olamazsınız. Megastar filozofumuz Tarkan bile nameli nameli diyor "başkası olma kendin ol" diye. Sizler ki onu o tahta koyanlarsınız. Lütfen kendiniz olunuz.

Neyse.

İnsanlar pastanedeki pastalar misali, değişik değişik. Kimse birbirinin aynı değil. Standardizasyona uyulmadan hazırlanılmış kişiler ve karakterler var. İşte benim gibi kaç milyon insan yaz mevsimini sevmez? Kesin milyon yoktur, binlerce belki. Gözlemlerime göre herkesin en sevdiği mevsim yaz. Yaz mevsimi gelsin denize girilsin, efil efil giyinilsin, bahçelerde oturulsun akşamları püfür püfür. Ben bunların hiçbirine uyamıyorum. Bana uymuyor, yanlış kodla tasarlanmışım belli ki.

Sonra doğuştan gelen karakteristik özelliklerim yüzünden tuhaf olarak nitelendiriliyorum. Sorunlu muyum? Bu çok yanlış. Cıvıklaşan hava ve ortamları sevmiyorum. Kuzeyli olmanın en büyük özelliği diyeceğim ama bizim kuzeyde de benden başka kimseye rastlamadım açıkçası.

Neyle oluşturuldum? Acaba kedi olacakken insan mı oldum?

Bu yazı en efilinden geçirmeye kararlıyım. Afrika sıcakları geliyormuş, o gelmeden önce klimayı yaptırmam gerek. Sonra tüm yazı kimonoyla geçireceğim.

Geyşaların kimonolarından değil tabi. İncecik, uzun kimonolarla. O kadar rahat ki, hem Uzakdoğu kültürünü yaşıyorsunuz hem de yapış yapış olmuyorsunuz günü geçmiş tatlı gibi.

Erkeğin bu saatten sonra geyşası olamam, erkekler benim Alfred'im olabilirler. Ay yok onu dahi istemiyorum artık. Hiçbir şeyim olmasalar da olur. Yaz mevsimi ve erkeklerden uzak durunuz. İkisi de kalıcı değil. Kalıcılık arayan yallah dövmeciye. Tamam, kutsalınıza fazla dokunmayacağım. Ama anlam veremiyorum fırının içini neden seviyorsunuz. Kışın bile fırın kapağını açınca kaçasım geliyor. Bir de ben aşırı üşüyen biriyim.

Coğrafya kader midir? Eskimo olarak mutlu olabilirmişim.

BİR YATIRIM TAVSİYESİ OLARAK YAĞ

Geçen engin bilgi denizi olan sosyal medya uygulamasında gezinirken bir yazıda "parfüm yerine yasemin yağı kullanın" yazısının okudum. Mantıklı da geldi açıkçası. Bir de bunun "gül yağını göbek deliğinize boca edin, mucizeleri görün" versiyonu varmış. Mucize görmek için müzeye gitmek gerektiğini savunurum hep. Eskilerin hayal gücü bizden daha ileri olduğu için tablolarda, heykellerde bol bol mucize görüp, kültürlenebilirsiniz.

Parfüm fiyatları Kilimanjaro'nun karları ile arkadaş olmuşken niye kullanmayayım ki yasemin yağı? Hem de en sevdiğim çiçek kokusudur. Aşırı mantıklı geldi ve bunu çok sevdiğim bir arkadaşıma söyledim.

-Aaaaa yasemin yağı kalp çakrasını da açar.

Yolumuz uzun, gençliğimizi yedik, orta yaşımız var. Nereden çıktı çakra?

Her yol çakra açmaya çıkıyor. Çakralarınız kapalı değil, algılarınız kapalı.

Yogaya başladıktan sonra deneysel olarak çakra açmak için yoga yaptım. Çünkü inanmadığım şeyleri denemeyi severim. Örnek : Meditasyon. Meditasyondan da medet umuluyor. Kafamı yastığıma koyuyorum, duvara vurmak istemiyorum sırf bunun için. Çakra açma yogası sonucu : Elastik vücuda bir adım daha yaklaştım. Çakram açıldı mı? Hala herkesi sevemediğime göre hayır. Kalp çakram borcundan ötürü kapalı. Boğaz çakram mesela, kobra asana yaptıkça açıldı. Artık konuşup keman çalabiliyorum. Yihuuu.

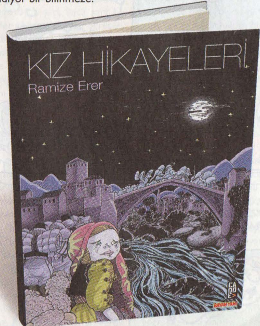
Yasemin çiçeği deyip geçmeyelim tabi, mitsel bir yanı var. Yine ulaşılmaz bir aşk, küllere dönüşen bir insan ve sonuç : Yasemin Çİçeği. Küle dönmezsen niye yaşıyorsun ki?

Elbette "dibe vurmadan yukarı çıkamazsın" demeyeceğim. Klostrofobim var. Küle dönmenize gerek yok kimse için diyeceğim.

O yüzden;

Yasemin yağı çakra tavsiyesi değildir. Lütfen bir yerinizi, özellikle de kısmetinizi açmak için kullanmayın. Kendiniz olun, kendiniz için kullanın. Ya da hangi yağ size uygunsa. Kırkpınar'a katılmayacağınıza göre zeytinyağını boca etmeyin. Çok pahalı. Yaz mevsimini yerden yere vurdum ama en sevdiğim hediyesi zeytinyağlı taze fasulyesi.

Vejetaryen çakram doğuştan açık. Vejetaryen pizza yerim, içinde kaşar olur. Et yok. Etle aram hiç yok. Etin de çok umruydu, almış başını gidiyor bir bilinmeze.

BAYAN YANI

2023-07-TEMMUZ
Aylık yaygın süreli yerel yayındır.
BD Basın Yayın Tic. Ltd. Şti. adına
Sahibi ve Yazışleri Müdürü
Tuncay Akgün

Renklendirme Editörü
Fikret Özdemir
Grafik Düzenleme
Cebrail Okcu

Müessese Müdürü: Ali Yavuz
Abonelik: Aysun Öztürk
ADRES: Duatepe Sok. No:16
Yeldeğirmeni/Kadıköy
TEL: (0212) 2929565-66-68

FAX: (0212) 251 57 54
BASKI: İhlas Gazetecilik A.Ş.
(0212) 454 30 00
DAĞITIM: Turkuaz Dağıtım
Paz. A.Ş. (0212) 2929565

Bir Boğaziçi Üniversitesi Direnişi Hikayesi

Ya sivil de değilse!?

Boğaziçi Üniversitesi direnişi bir ifade özgürlüğü ve akademik özerkliği savunma mücadelesidir. Bu öykü direnişin başladığı yıl CYPER dergisi için çizerimiz Betül Yılmaz tarafından çizildi.

Mehmet Ali & Akşamsefası

Devamı Arka Sayfada →

01.01.21

Tarihli resmi gazetedeki ilan ile Cumhurbaşkanı tarafından, bu seferde profesör doktor Melih Bulu'yu Boğaziçi Üniversitesine rektör olarak atamıştır.

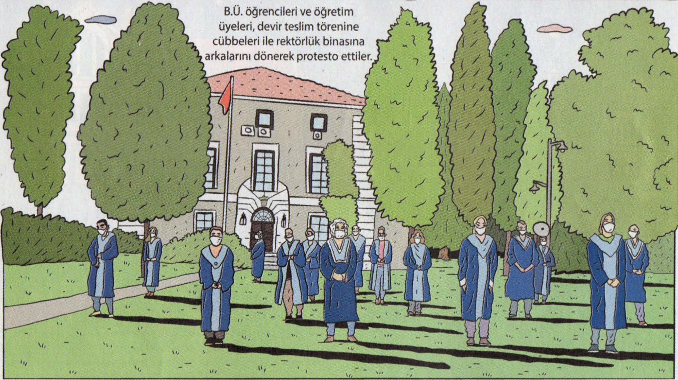

05. Jan. 21

Güney kampüs önünde eylem yapan öğrenciler, burada taleplerini açıkladılar.Polis sert müdahale

B.Ü. öğrencileri ve öğretim üyeleri, devir teslim törenine cübbeleri ile rektörlük binasına arkalarını dönerek protesto ettiler.

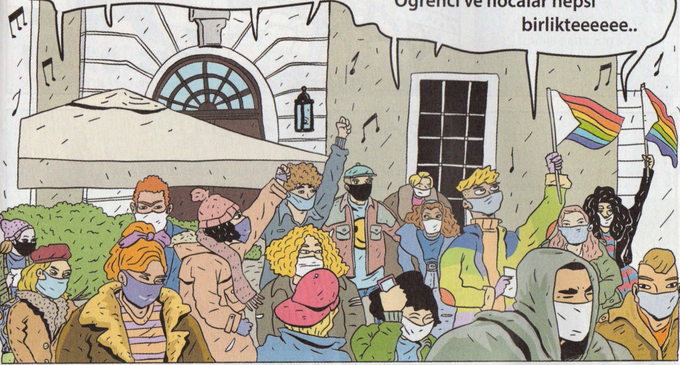
Kapı kırılmış, kapıyı tutturmak için kelepçe takmışlar, eheh öyle pratik bir çözüm bulmuşlar işte...

Ben hard rock dinleyen bir rektörüm!

Metallica favorimdir... Öğrencilerle iyi anlaşacağız neh neh neh

16
01
21
Öğrenciler Melih Bulu'ya onun sevdiği Metallica'dan for whom the bell tolls şarkısını aranje edip armağan ettiler

Mehmet Ali & Akşamsefası

Devamı Arka Sayfada →

METÜ

20
01
21

Ankara'da iki ODTÜ öğrencisi gözaltına alındı.

21.JAN.21

Çeşitli üniversitelerden öğrenciler kadıköy'de eylem yaptılar.

30 JANUARY 2021

Kabe fotoğrafının yer aldığı sergi nedeniyle 30 ocak günü gözaltına alınan 4 kişiden 2'si tutuklama talebi ile mahkemeye sevk edildi. Mahkeme 2 kişinin tutuklanmasına karar verdi.

4 LGBT sapkınını göz altına aldık.

Süleyman Soylu'nun öğrencilere yönelik nefret söyleminde bulunduğu paylaşımına Twitter tarafından nefret içeriği olduğu gerekçesi ile kısıtlama getirildi.

31 JANUARY 2021

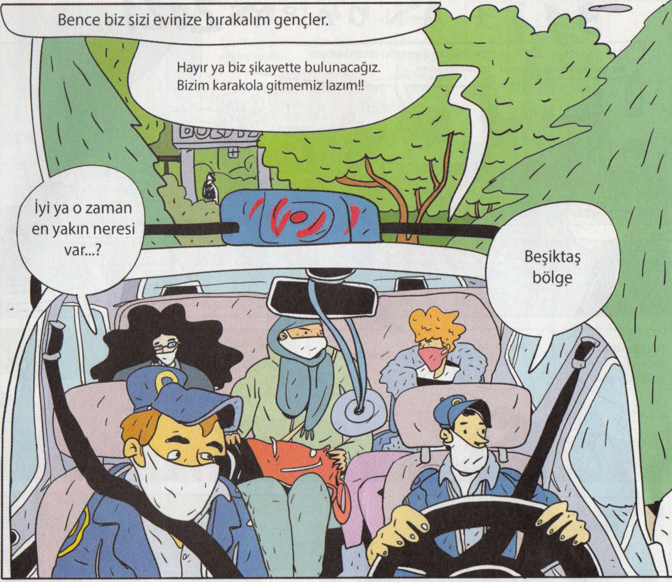

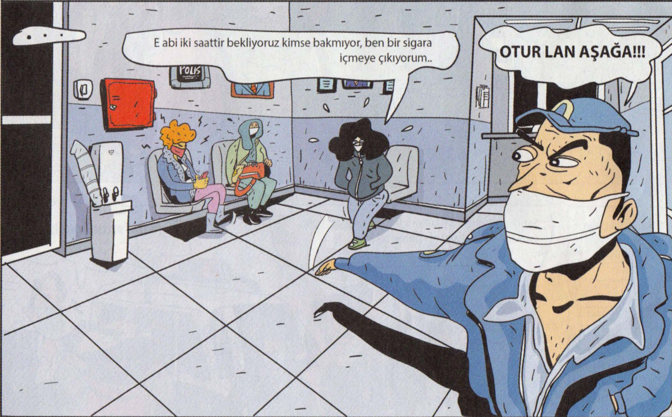

Mehmet Ali & Akşamsefası

Devamı Arka Sayfada →

Bence biz sizi evinize bırakalım gençler.
Hayır ya biz şikayette bulunacağız. Bizim karakola gitmemiz lazım!!
İyi ya o zaman en yakın neresi var...?
Beşiktaş bölge

E abi iki saattir bekliyoruz kimse bakmıyor, ben bir sigara içmeye çıkıyorum..
OTUR LAN AŞAĞA!!!
POLİS

Polis arabasında vatan emniyete doğru giderken radyoda suaviden yaralıdır canı yüreğim çalıyordu, susamadım.

Yaralıdıııııııııııır canı yüreğiiiiiiiim.

Anlat!

İşte okulda bizi takip eden iki kişi var onları şikayet etmeye geldik.

Kabe fotoğrafı gözaltısında alınan arkadaşlarının serbest kalması için imza mı verdin?

Ben haklarımı biliyorum!!!

Görürsün sen haklarını birazdan!

Bi çay söyle gençlere,

İyi bahsedin bizden he mi?

Haaaaaaa!!!

Gençler hadi beni takip edin şüpheli teşhisine gidiyoruz.

Mehmet Ali & Akşamsefası

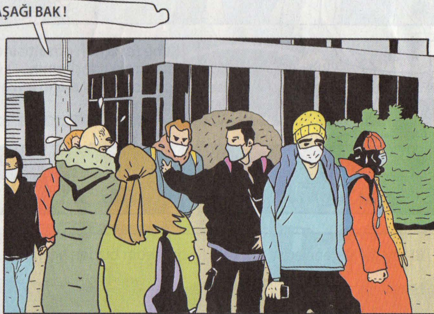
Uzaya fırlatılmış kapsüller gibi yükseldikçe ayrılıyorduk birbirimizden.
Kimin Haklı kimin haksız olduğunu bilmeden bu evrende yok oluyorduk.

1 FEBRUARY 2021

TERBİYESİZ !

AŞAĞI BAK !

01. FEBRUARY. 21

Polis,eyleme gelmek isteyen öğrencilere sert müdahalede bulundu. "Aşağı bakmıyoruz" sloganı direnişin sembolleri arasında yerini aldı.

159

Öğrenci gözaltına alındı.

MHP lideri Devlet Bahçeli , hakaret ve komplo teorisi dolu Boğaziçi açıklaması yaptı.

02. JANUARY 2021

Boğaziçi akademisyenleri bu seferde ellerinde 159 yazan pankartlarla sırtlarını rektörlük binasına döndüler.

159

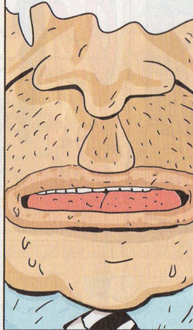
159

159

159

03. 01. 21

SİZ ÖĞRENCİ MİSİNİZ.
SİZ TALEBE MİSİNİZ,
YOKSA SİZ REKTÖRÜN ODASINI BASMAYA KALKIŞAN, ORAYI İŞGALE KALKIŞAN TERÖRİSMİSİNİİİİİİİİİİİİZ
!
YÜREKLERİ YETSE, "CUMHURBAŞKANI İSTİFA" DİYECEKLER!

06
01
21

Siz padişah

Biz tebaanız

Değiliz.

İSTİFAA

9 JANUARY 21

Boğaziçi Üniversitesi eylemlerini takip ederken gözaltına alınan fotoğrafçı Ozan Acıdere'ye ev hapsi.

94

GÖZALTILAR

18. JANUARY. 2021

B.Ö. öğrencileri, polis olduklarını iddia eden kişiler tarafından sivil araca bindirilerek kaçırıldı. tehdit edilen öğrenciler daha sonra bırakıldı.

Mehmet Ali & Akşamsefası

Devamı Arka Sayfada →

01. MAR. 21

Melih Bulu, fizik bölümünde görevli olan yardımcısı profesör doktor Naci İnci'yi Sosyal Bilimler Enstütüsüne atadı.

3. MAR. 21

262 Tiyatro sanatçısı B.Ö. direnişine destek verdiler.

05. 03. 21

Boğaziçi tutuklularından Murat CAN DEMİRCİ tahliye edildi. Tutuklu öğrenci sayısı 8'e düştü.

08. 03. 21

Boğaziçi Üniversitesi'nin kadın akademisyenleri 8 Mart nöbeti tuttu.

25. MAR. 21

Güney kampüsten kuzey kampüse geçmeye çalışan 4 öğrenci, LGBT bayrağı taşıdıkları için polisler tarafından keyfi şekilde gözaltına alındı, Daha sonra gözaltı sayısı 12'ye çıktı.

01 04 21

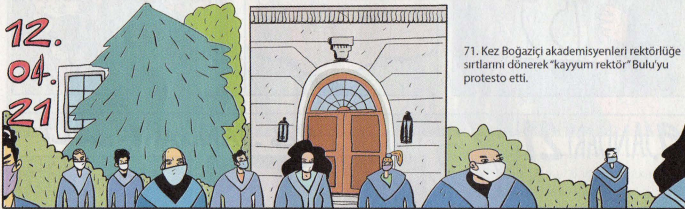
Tutuklu arkadaşlarının serbest bırakılması talebiyle istanbul Kadıköy'de eylem yapmak isteyen öğrencilere polis sert müdahale etti.

Birçok tutuklanma, gözaltı ve serbest bırakılmalar devam etti.

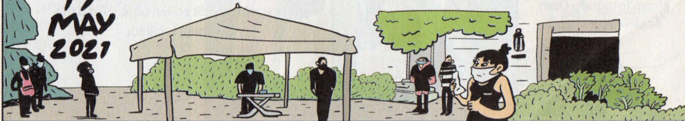
12. 04. 21

71. Kez Boğaziçi akademisyenleri rektörlüğe sırtlarını dönerek "kayyum rektör" Bulu'yu protesto etti.

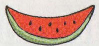
19 MAY 2021

Atatürk'ü Anma, Gençlik Ve Spor Bayramında B.Ö. öğrencileri, kapanma sonrası basın açıklaması yaparak direnişin 134. gününü devam ettiriyorla

DEVAMI GELEBİLİR...

İPEK ÖZSÜSLÜ

Karikatüristler boş zamanlarında ne düşünür?

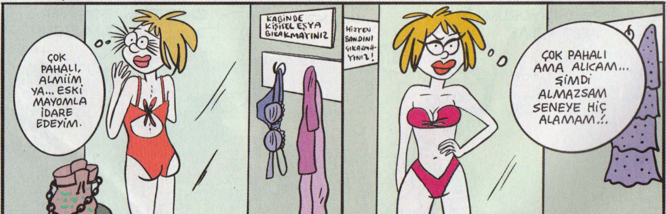

Geçen yaz...

Bu yaz...

Mehmet Ali & Akşamsefası

'23 İpek

Yaşam Koçu

Feyhan Güver

